

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 3T/169/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3812010522
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 10. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Noema Turanovičová
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2012:3812010522.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza samosudkyňou JUDr. Noemou Turanovičovou v trestnej veci obžalovaného N. U. na hlavnom pojednávaní dňa 19.10.2012 takto

rozhodol:

O b ž a l o v a n ý : N. U., nar. XX.XX.XXXX v Bojniciach, okres Prievidza, trvale bytom N. Y., F. - S., O. XXX/XX, prechodne bytom R., Na X. XX/X,

je vinný, že:

hoci mu zo Zákona o rodine vyplýva povinnosť starať sa o výživu svojej dcéry W. W., nar. X.X.XXXX a rozsudkom Okresného súdu v Prievidzi sp. zn. 13P/390/2004 z 5.8.2004, právoplatným 14.10.2004, bol zaviazaný prispievať na jej výživu sumou 1.000,- Sk (33,19 eur), následne rozsudkom Okresného súdu v Prievidzi sp. zn. 4P/21/2009 z 13.11.2009, právoplatným 16.12.2009, bol zaviazaný prispievať na jej výživu sumou 55,- eur počnúc dňom 1.6.2009, vždy do 20. dňa v mesiaci do rúk matky dieťaťa X. W., nar. XX.X.XXXX, nedoplatky na výživnom za obdobie od 1.6.2009 do 30.11.2009 vo výške 130,86 eur mu súd povolil vyrovnáť v 7 eurových mesačných splátkach, vo období od 20.10.2007 do 19.10.2012 v Prievidzi sa plneniu vyživovacej povinnosti úmyselne vyhýbal tým, že nemal vážny záujem o prácu, zamestnávateľa s ním skončili pracovný pomer z dôvodu hrubého porušenia pracovnej disciplíny, v čase výkonu trestu odňatia slobody si vyživovaciu povinnosť nenahlásil, v čase, kedy nepracoval, sa nezaevidoval na ÚPSVaR a nepožiadal o sprostredkovanie práce, čím zostal dlhovať X. W. 2.136,38 eur s výnimkou uhradeného výživného vo výške 1.108,62 eur,

t e d a :

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas,

č í m s p á c h a l :

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 2, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písmeno b) Trestného zákona

a za to sa

o d s u d z u j e :

Podľa § 207 odsek 3 Trestného zákona s použitím § 36 písmeno l) Trestného zákona, § 37 písmeno m) Trestného zákona, § 38 odsek 2 Trestného zákona k trestu odňatia slobody v trvaní 22 (dvadsaťdva) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona sa na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní, ktoré v zmysle § 252 odsek 2 Trestného poriadku konal v neprítomnosti obžalovaného N. U. (ďalej len „obžalovaný“), oboznámil sa prečítaním s výpoveďou obvineného z prípravného konania č.l. 18-24, vypočul svedkyňu X. W. (ďalej len „poškodená“), oboznámil sa s listinnými dôkazmi.

Obžalovaný vypovedal, že je pravdou, že od 20.10.2007 si neplní vyživovaciu povinnosť na dcéru W. k rukám jej matky, a to vo výške 33,19 eur mesačne, s účinnosťou od 1.6.2009 mu bola táto suma zvýšená na 55 eur. V čase, v ktorom neplnil vyživovaciu povinnosť, bol dvakrát vo výkone trestu odňatia slobody, tam nahlásil vyživovaciu povinnosť, zaslal matke i potrebné tlačivá, aspoň si to myslel, nevedel sa presne vyjadriť, či to neboli tlačivá len pre W. U.. Po prepustení z posledného výkonu trestu sa zamestnal v spoločnosti O. W. Z., s.r.o., ako vodič s príjmom okolo 290 eur, tie však neboli matkou vrátené. Vo výkone trestu nebol zaradený do práce. V období, keď bol zamestnaný, si vyživovaciu povinnosť neplnil, pretože je ženatý, s manželkou majú spolu jedno dieťa a manželka má ešte ďalšie dve deti z predchádzajúceho manželstva, jeho príjem bol okolo 350 eur a z tejto sumy mu nezostalo platiť na dcéru. Po prepustení zo zamestnania sa nezaevidoval na úrade práce, nepožiadala o sprostredkovanie zamestnania. Na výživné poslal poškodenej 153,62 eur v mesiacoch Marec, Apríl 2008 a po poslednom zamestnaní 500 eur, presné obdobie nevedel povedať. Neplnenie vyživovacej povinnosti úprimne oľutoval.

Poškodená vypovedala, že obžalovaný bol rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 13P/390/2004, ktorý nadobudol právoplatnosť 14.10.2004, zaviazaný prispievať na výživu ich dcéry W. W. mesačne sumou 33,19 eur do 20-teho dňa v mesiaci k jej rukám, táto suma výživného bola zvýšená s účinnosťou od 1.6.2009 na sumu 55 eur mesačne. Dcéra navštevuje základnú školu. Obžalovaný si vyživovaciu povinnosť na dcéru neplní od 20.10.2007, s výnimkou obdobia mesiacov Marec a Apríl 2008, kedy zaplatil výživné v sume 153,62 eur a dňa 29.3.2012, kedy zaslal 55 eur, dňa 18.4.2012 sumu 26 eur, dňa 18.5.2012 sumu 155 eur, dňa 15.6.2012 sumu 55 eur, dňa 21.6.2012 sumu 100 eur s poznámkou, že ide o splátku dlhu, dňa 6.8.2012 sumu 55 eur a dňa 7.9.2012 sumu 200 eur. Nie je pravdou, že by jej bol obžalovaný z výkonu trestu odňatia slobody zasielal doklady, potrebné k zasielaniu súm výživného, nevedela sa preto ani vyjadriť, či vo výkone trestu nahlasoval vyživovaciu povinnosť na ich dcéru. Jej nebolo nič doručené, býva stále na tej istej adrese, nie je pravdou, že by zmenila adresu pobytu. Predložila súdu k nahliadnutiu i príslušné poštové poukážky.

Súd sa oboznámil i s listinnými dôkazmi, ktoré potvrdzujú vyššie uvedené skutočnosti - rozsudky č.l. 31-36, potvrdenie o návšteve školy - č.l. 37, listinné dôkazy, potvrdzujúce existenciu pracovných pomerov obžalovaného, v rozhodnom období výšku jeho príjmov, neoznámenie vyživovacej povinnosti zamestnávateľovi obžalovaným, ukončenie pracovných pomerov z dôvodu zlej pracovnej morálky obžalovaného - č.l. 40, 41, 45-46, 47-49, 50-54, 55-57, 59, 61-65, 67-70, poštové poukážky č.l. 30 až 30, správami z ústavu na výkon trestu, z ktorých vyplýva, že obžalovaný bol vo výkone trestu odňatia slobody od 8.6.2010, 25.3.2011 nahlásil len vyživovaciu povinnosť na dieťa W. W. a na toto dieťa bola mu i predkladaná príslušná žiadosť č.l. 73-82. Obžalovaný v rozhodnom období nebol poberateľom dávok dôchodkového poistenia, dôchodok nepoberal - správa č.l. 93, neuplatňoval si dávky v nezamestnanosti č.l. 94-95. Nebol vedený ako uchádzač o zamestnanie v evidencii úradu práce správa č.l. 96-105, nemal vydaný živnostenský list - č.l. 122, 123, bol vlastníkom motorového vozidla - správa č.l. 129-130. Poškodená poberala náhradné výživné, správy a potvrdenia č.l. 106-121. Uznesením sp. zn. 5Pp/58/2011 č.l. 163, z ktorého vyplýva, že z posledného výkonu trestu odňatia slobody bol podmienene prepustený dňa 19.12.2011.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, dôkazy jednotlivo i súhrnne, z nich predovšetkým na samotné priznanie obžalovaného, no predovšetkým na výpoveď poškodenej, oboznámené listinné

dôkazy, mal súd bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že obžalovaný si v období uvedenom v skutkovej vete rozsudku najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplnil svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť vyživovať iného, čin spáchal závažnejším spôsobom konania, pretože ho spáchal po dlhší čas, pretože keď bol zamestnaný, úmyselne si u svojich zamestnávateľov, ale i v období, keď bol vo výkone trestu odňatia slobody, nenahlásil svoju vyživovaciu povinnosť na dcéru W., keď mal príjem, na výživu dcéry, hoci mu príjem mohol postačovať na platenie výživného, túto svoju povinnosť neplnil, okrem uhradených súm výživného spolu vo výške uhradeného výživného v sume 1.108,62 eur, nezaevidoval sa ako uchádzač o zamestnanie na príslušnom úrade práce sociálnych vecí a rodiny, čím nevykonával príslušné kroky, ktoré by mohli viesť k získaniu zamestnania, a tým možnosti získať príjem, z ktorého by mal možnosť platiť si vyživovaciu povinnosť, čím svojimi konaniami tak po stránke subjektívnej ako i objektívnej naplnil zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 2, 3 písmeno b) Trestného zákona.

Štát má záujem na riadnej výchove nezaopatrených osôb. Neoddeliteľnou súčasťou pre vytvorenie podmienok na riadnu výchovu a výživu je i predpoklad mať dostatok finančných prostriedkov, potrebných na uspokojenie potrieb maloletého dieťaťa. Obžalovaný svojimi konaniami porušil tento záujem spoločnosti.

Súd sa oboznámil i s listinnými dôkazmi, správami a charakteristikami osobu obžalovaného, z ktorých vyplýva, že obžalovaný bol doposiaľ trikrát súdne trestaný - odpis registra trestov č.l. 164, príslušné rozhodnutia č.l. 160-162, z posledného výkonu trestu odňatia slobody vo veci Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T/144/2006 bol podmienene prepustený uznesením Okresného súdu Košice II sp. zn. 5PP/58/2011 zo dňa 19.12.2011, právoplatný toho istého dňa, so skúšobnou dobou v trvaní 2 rokov. Obžalovaný nebol postihnutý priestupkovým orgánom za priestupok - správa č.l. 159.

Pri ukladaní trestu súd zohľadnil základné zásady ukladania trestu, vyplývajúce z ustanovenia § 34 odsek 1 Trestného zákona, pri určovaní druhu a výmery trestu, zohľadniac spôsob spáchania činu, jeho následok, u obžalovaného súd vzhliadol jednu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písmeno l) Trestného zákona - priznanie a oľutovanie trestnej činnosti, vzhliadol však i jednu priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písmeno m) Trestného zákona - okolnosť, že obžalovaný už bol za trestný čin odsúdený, teda vyrovnaný pomer okolností, a teda použitie pri ukladaní trestu i ustanovenie § 38 odsek 2 Trestného zákona, zohľadniac i osobu obžalovaného, jeho pomery, možnosť nápravy, dĺžku doby neplnenia vyživovacej povinnosti, zohľadniac i ostatné okolnosti, vyplývajúce z ustanovenia § 34 odsek 4 Trestného zákona, zohľadniac však i ustanovenie § 49 odsek 2 Trestného zákona - okolnosť, že obžalovaný spáchal danú trestnú činnosť v čase plynutia skúšobnej doby podmienenečného prepustenia jeho predchádzajúceho odsúdenia, pri zohľadnení všetkých týchto okolností dospel k záveru, že na ochranu spoločnosti, no predovšetkým prevýchovu obžalovaného, morálne odsúdenie jeho konania, je dôvodný a spravodlivý trest odňatia slobody vo výmere 22 mesiacov nepodmienene. Na výkon uloženého trestu odňatia slobody ho súd zaradil, pretože bol v posledných 10-tich rokoch pred spáchaním trestnej činnosti vo výkone trestu, v zmysle § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa oznámenia rozsudku prostredníctvom tunajšieho súdu ku Krajskému súdu Trenčín.